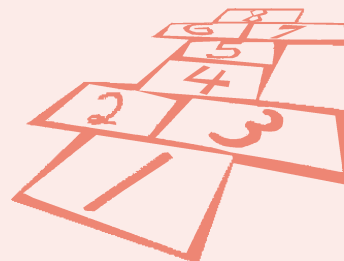

la xarranca

Edat dels participants	6-14
Núm. de participants	A partir de 2
Material	Guix per dibuixar la xarranca al terra i una pedreta plana (tella).
Espai	Exterior

La xarranca

Desenvolupament

A la base de tots els jocs possibles amb xarranques hi ha el dibuix al terra d'una sèrie de caselles numerades o amb un cert ordre i una pedra que es llança a unes caselles, normalment a la primera, que després d'un recorregut a peu coix i amb salts s'ha de recollir o treure d'una puntada. Distingim sobretot dues formes d'utilitzar les xarranques:

El recorregut amb puntades

Després de llançar la pedra amb la mà sobre la primera casella, s'ha d'anar saltant a peu coix i donar cops de peu a la pedra fins arribar a la casella final. Segons el dibuix que es faci hi poden haver caselles de descans, però a la majoria d'elles el jugador haurà d'anar a peu coix. Si la pedra toca alguna línia o si el jugador les trepitja, passa el torn al següent jugador. Si s'ha aconseguit llançar la pedra sobre la primera casella, llavors es torna a tirar intentant llançar-la sobre la segona. En alguns casos es podria pactar de donar per bona la pedra que toqui línies laterals. El model de la il·lustració s'anomena aranya.

El recorregut de saltirons

El començament és idèntic al d'abans, però ara la casella on hi ha la pedra s'ha de saltar per sobre, fer tot el recorregut d'anada i tornada a peu coix o obrint les cames quan hi hagi dues caselles de costat, recollir finalment la pedra amb la mà des de la casella anterior, saltar-hi a sobre i acabar el recorregut a fora del dibuix. El model de la il·lustració es coneix amb el nom d'armari. A aquestes dues formes més esteses de jugar s'hi poden afegir d'altres variants que han aparegut en indrets diferents, algunes de les quals són molt interessants:

- Quan s'ha finalitzat un recorregut amb èxit el jugador tria una casella sobre la qual només ell podrà descansar i deixar la pedra. Guanya qui aconsegueix més caselles.
- Quan el jugador ha superat tots els recorreguts de la manera habitual pot, després, tornar a començar i fer-ho posant-se la pedra al damunt del peu o al cap i, fins i tot, és possible jugar amb els ulls tancats.
- J. Armades també recull una forma peculiar de celebrar el triomf que consisteix en el fet que el jugador en qüestió llanci el més lluny possible la pedra o palet de la xarranca des d'una de les caselles i amb el peu. Després, la resta de companys l'han de portar a collibè a recollir la pedra i, acte seguit, tornen a la xarranca.

